

ตลาดนัด ASTV
เสาร์ - อาทิตย์ ที่ 6 - 7 กันยายน นี้
เวลา 10.00 น. - 17.00 น.
ณ บริเวณบ้านเจ้าพระยา ถนนพระอาทิตย์ บางลำพู

อุดมศึกษาเพื่อสังคม : มหาวิทยาลัยต้องไม่ทอดทิ้งสังคมไว้ข้างหลัง / ดร.กฤษพงศ์ กิรติกร

โดย ASTVผู้จัดการออนไลน์ 21 สิงหาคม 2557 12:23 น. Tweet 1 +1 1 Share 14

14 คนถูกใจสิ่งนี้ เป็นคนแรกจากเพื่อนของคุณ

ภาพจากอินเทอร์เน็ต

ดร.กฤษพงศ์ กิรติกร ประธานสภาวิทยาลัยชุมชนและกรรมการสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2557 ที่ผ่านมา ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มีการบรรยายพิเศษ เรื่อง "พลังของความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง มหาวิทยาลัยทักษิณ กับวิทยาลัยชุมชนทั้ง 7 แห่งในภาคใต้ ในหัวข้อ "ทิศทางของการจัดการศึกษาและการเชื่อมต่องานวิชาการสู่ชุมชน โดย ดร.กฤษพงศ์ กิรติกร ประธานสภาวิทยาลัยชุมชนและกรรมการสภามหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเสนอเกี่ยวกับบทบาทมหาวิทยาลัยกับการจัดการศึกษาภายใต้ปัจจัยและและบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ดร.กฤษพงศ์ กิรติกร เห็นว่าประเทศไทยมีปัญหาเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเป็นอย่างมาก สะท้อนจากที่ในแต่ละปีมีผู้ที่สามารถเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้เพียง 40 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ขณะที่การจัดการศึกษาอยู่ในภาวะที่เรียกว่า "เรียนมาก รั้งลงทุนมาก แต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำ" กล่าวคือ ระดับพื้นฐาน สถิติรอบสิบปีที่ผ่านมามีเด็ก 60-70 เปอร์เซ็นต์ออกจากระบบการศึกษาด้วยวุฒิต่ำกว่า ม.6 ออกไปเป็นแรงงานนอกระบบ (ประกันสังคม) แรงงานนอกระบบนี้อยู่ได้ด้วยค่าแรงขั้นต่ำตลอดชีวิตงาน 40-50 ปี แรงงานนอกระบบที่มีการศึกษาต่ำเกือบทั้งหมดไม่มีโอกาสกลับมาเรียนต่อหรือฝึกอาชีพ เพราะระบบอาชีวศึกษา และระบบอุดมศึกษาปิดประตู ทั้งสองระบบรับแต่คนวัยเรียนเป็นหลัก นอกจากนี้กลไกการพัฒนาแรงงานทำได้จำกัด เด็กและเยาวชนที่เป็นคนส่วนใหญ่ที่ออกจากระบบการศึกษาด้วยวุฒิต่ำกว่า ม.6 ไปเป็นแรงงานนอกระบบ ไม่โอกาสพัฒนาการทำงาน เป็นรากฐานความเหลื่อมล้ำ และส่งผลต่อชีวิตรายคนต่อไป เพราะโอกาสที่ลูกจะได้รับการศึกษาขั้นที่ระดับการศึกษาของพ่อแม่ด้วย ขณะที่ระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาไม่สร้าง (employability-workability) ผู้จบปริญญาที่มีอัตราการตกงานสูงกว่าผู้มียุติบัตรต่ำกว่า มีความสูญเสียทางสังคมและเศรษฐกิจสูง ถ้าคิดเฉพาะผู้ที่จบปริญญา และไม่ทำงานในแต่ละปีมีบัณฑิตตกงานจำนวนมาก

ดร.กฤษพงศ์ กิรติกร กล่าวต่อไปว่า ในภาพรวมแรงงานไทยมีวุฒิศึกษาค่าเมื่อเทียบกับอาเซียนกลุ่มเก่า(มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์) ผลคือภาพค่า ทำให้อุตสาหกรรมไทยติดสภาวะ "nut cracker effect" คือ งานการผลิตระดับขั้นที่ใช้เทคโนโลยีสูงเกิด ทำไม่ได้ เพราะกำลังงานที่มีการศึกษามีจำนวนไม่มาก งานการผลิตระดับล่าง สู้อุตสาหกรรมได้ปานกลางอื่น และประเทศไทยได้ต่ำไม่ได้ เพราะค่าแรงแพง ทำให้ติด "กับดักประเทศรายได้ปานกลาง - Middle income trap" ดังนั้น สถาบันการศึกษาต้องสร้างเป้าหมายของการศึกษาใหม่ด้วยการสร้างพลเมืองไทยที่มีคุณภาพ ให้คนไทยทุกคนเข้าถึงการศึกษาคุณภาพตลอดชีวิต เพื่อทำงานที่เป็นสัมมาชีพ และลดความเหลื่อมล้ำ ภายใต้นโยบายสำคัญ (1) สร้างความสามารถและสมรรถนะสำหรับการทำงาน (Workability-Employability) (2) สร้างคุณค่าที่จ้าง (3) สร้างผลิตภัณฑ์ -Productivity ทางสังคม และเศรษฐกิจซึ่งกำหนดโดยการศึกษา การฝึกอาชีพ - การพัฒนาสมรรถนะต่อเนื่อง สุขภาพที่ดี (4) การอยู่ในประชาคมโลก และอาเซียนอย่างเท่าเทียม แข่งขันได้ มีศักดิ์ศรี มีความเป็นมนุษย์

ดร.กฤษพงศ์ กิรติกร

YouTube
เสวนาวิชาการ ปลอดภัยสูงสุดความเจริญ ปลอดภัยกับใคร ?
URL แนบย่อ <http://astv.mobi/AlgEMLT>

คุยมันส์/กิน/ข่าว
จันทร์-ศุกร์
09.30 น. - 10.30 น.
รับชมผ่านทาง www.manager.co.th/home

เครื่องมือจัดการเว็บ
SMS MGR News
ส่งบทความนี้ต่อ
พิมพ์หน้า
ข่าวที่มีผู้ส่งมากที่สุด

เมื่อสังคมมีซูเปอร์ฮีโร่กำเนิดขึ้นมากเกินไม่
การจัดระเบียบจึงเกิดขึ้น
เมื่อเหล่าฮีโร่ต้องกลายเป็นผู้ถูกไล่อ้า
การต่อสู้ระหว่างมนุษย์ธรรมดา
กับเหล่าซูเปอร์ฮีโร่จึงไม่อาจเลี่ยง!!

BRILLIANCE
mars space
สำนักพิมพ์ มาร์ค สเปซ
ผู้พิมพ์ มาร์ค สเปซ สำหรับนิยายแนวมันส์

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร กล่าวต่อไปว่า ภายใต้เป้าหมายดังกล่าว ระบบการศึกษาควรเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน 2 ระดับ กล่าวคือ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานควรปฏิรูปสถานศึกษาของรัฐซึ่งให้การศึกษาระดับขั้นพื้นฐานแก่นักเรียนส่วนใหญ่ (1) เพิ่มความรับผิดชอบ (accountability) ของผู้บริหารตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้อำนวยการเขตพื้นที่ (2) ต้องให้ความรู้ และสร้างสมรรถนะที่ผู้ปกครองระบบเข้าสู่อำชีพได้ นอกจากความรู้วิชาสามัญ (3) เพิ่มความสามารถในการจัดการโดยโรงเรียน (School Based Management) และการจัดการศึกษาพื้นที่ (Area Based Education) (4) เปิดพื้นที่ใหม่ให้ผู้จัดการศึกษาระดับพื้นฐานเพิ่มขึ้น - เอกชน, องค์กรปกครองท้องถิ่น, ภาคประชาชน, องค์กรพัฒนาเอกชน และมูลนิธิ การปฏิรูปควรลด/เปลี่ยนบทบาทรัฐ (downsizing / rightsizing) จากที่รัฐบาลเป็นผู้จัดการศึกษา (education service provider) เป็นรัฐบาลเป็นผู้จัดซื้อบริการการศึกษา (education service procurer/purchaser) ตามแนวการบริหารสุขภาพ และ (5) ให้ความสำคัญต่อการเข้าใจประเทศไทย หน้าที่พลเมือง คุณค่าพื้นฐานเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต ระเบียบวินัย การรู้จักค่าของเงิน คุณค่าของสังคมตะวันออก เช่น สถาบันทางสังคม ความเมตตากรุณา การเข้าใจระบบอาสาสมัคร สร้างคุณค่าใหม่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ตระหนักถึงคุณค่าในสังคมโลกาภิวัตน์ เช่น Green and clean ความยั่งยืน (sustainability) พหุวัฒนธรรม มนุษยนิยม

ในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ต้องมีการปรับกระบวนการ จัดอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ฐานตลาดชีวิตของกำลังแรงงาน ไม่ใช่เพียงเพิ่มวุฒิการศึกษา โดยรัฐจะต้องจัดการให้มีทรัพยากร ให้เกิดระบบเงินติดตัวผู้เรียน สร้างและพัฒนาครู คุณภาพครูฐานลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ (สื่อและหนังสือ ระบบไอที) ลงทุนการวิจัย จัดการศึกษาผู้ต้องการการศึกษาพิเศษ และสนับสนุนการจัดการศึกษาและฝึกอาชีพโดยผู้จัดการศึกษาอื่นที่ไม่ใช่รัฐบาลส่วนกลาง ได้แก่ องค์กรส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล อบจ. อบต. ตั้งศูนย์ฝึกอาชีพ-โรงเรียน-วิทยาลัย-สถาบันอุดมศึกษา (municipality-city college/university) สร้างคนที่เหมาะสมต่อความต้องการโลกาภิวัตน์ และอาชีพของท้องถิ่น ทั้งนี้ รัฐบาลต้องสร้างกลไกสนับสนุนผู้จัดการศึกษา และผู้จัดการฝึกอาชีพอื่นๆ เข้าถึงสถาบันรัฐที่รัฐลงทุนไปแล้ว การสนับสนุน และการเข้าถึง ทำได้หลายรูปแบบ เช่น ให้ผู้จัดการศึกษา และผู้จัดการฝึกอาชีพอื่นใช้ และซื้อบริการ สถานที่ของสถานศึกษารัฐส่วนกลาง, การให้ที่ตั้งร่วมกัน (co-locate) สถานศึกษารัฐส่วนกลางกับผู้จัดการศึกษาอื่น, การจัดหลักสูตรรวมและออกค่าใช้จ่ายร่วม (co-manage, co-finance)

ภาพจากอินเทอร์เน็ต

"กล่าวสำหรับอุดมศึกษา ผมเสนอให้เลิกหลักสูตร (แม้มีผู้เรียนและสร้างรายได้ให้มหาวิทยาลัย) ที่ผู้จบไม่มีงานทำ หรือถูกจ้างต่ำกว่าวุฒิ ปรับหลักสูตรให้เชื่อมโยงโลกของงาน (Work based/ integrated/ immersion) ทั้งภาคสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม อุดหนุนหลักสูตรที่จำเป็นต่อสังคม จัดโปรแกรมพัฒนาความสามารถ และอาชีพที่ไม่ใช่การศึกษาต่อ/หลักสูตร สำหรับกำลังแรงงานและผู้สูงวัย เพื่อเพิ่มโอกาส และผลิตภาพ ปรับเปลี่ยน/เพิ่ม Work profile ของบุคลากร โดยมีประสบการณ์ในสถานที่ทำงานจริง (Professional leave) หน่วยงานวิชาการที่มีคุณภาพจากใจหทัยสังคมไทยได้ประโยชน์ สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ (academic excellence) จากความเป็นเลิศที่มนุษย์สัมผัสได้ และที่สำคัญ ทำให้นักวิทยาศาสตร์เป็นสังคมที่ไม่ทิ้งใคร"

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร กล่าว

